

- празнично-обредната система при овладяването на езика от ромското дете;
- подходите на билингвизма у нас в контекста на социолингвистичните тезиси;
- лингводидактически аспекти при подготовката за ограмотяване на деца роми;
- играта-основен мотив при ранното социализиране на ромското дете.

По въпроса за обучението на децата роми по български език в училищна възраст най-много е писал Хр. Кючуков. В някои от своите книги той засяга проблема за подготовката на детето за училище в условията на подготвителния клас. Представя чуждия опит за обучението по български език на деца билингви в условията както на детската градина, така и в началното училище, разработва и проблемите на ограмотяването в условията на билингвизъм (вж. Кючуков 1994; 1996; 1998; 1999; 2001).

В една от своите книги – "Съвременни идеи и подходи за обучението по български език на деца билингви в двуезична среда" Хр. Кючуков отделя специално място на въпроса за *прогнозиране на трудностите* при овладяване на българския език. Обособява трудностите в две групи: 1) трудности от универсален характер, т.е. това са определени категории в българския език, които пораждат затруднения при усвояването им и 2) трудности за носителите на определена група езици (близкородствени, неродствени). Като особена трудност за децата роми, изучаващи български език, той посочва категорията "род", тъй като в ромски език съществуват само мъжки и женски род. Колкото до фонетичните грешки, които се допускат, той счита, че те се дължат на липсата на някои звукове в майчиния език. Като резултат от това са затрудненията при произнасянето на определени звукове от българския език (ц, х, ъ) или до смекчаването на други (л, м, н) (Кючуков 1999, 83-84). "За учителя, обучаващ деца билингви, е важно да види всички трудности при изучаването на граматичните единици в комплекс: фонетични, лексикални, граматически, за да може да определи последователността на работа с тях" (Кючуков 1999, 84).

В същата книга Хр. Кючуков поставя въпроса за *степента на владеење на българския език* от учениците на даден етап от обучението. С нулева степен на владеење на български език са тези, които въобще не говорят български език. Слаба степен притежават тези, които слабо умеят да четат и пишат на български, и могат да разказват с помощта на учителя по близки теми (за себе си, за семейството си). Характерното за средната степен на владеење на българ-